Rok 1914.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXCIII. — Wydana i rozesłana dnia 30. grudnia 1914.

356.

Obwieszczenie Ministerstwa robót publicznych z dnia 28. grudnia 1914

o przystąpieniu Danii do układu waszyngtońskiego, dotyczącego Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej, i o przystąpieniu Stanów Zjednoczonych Brazylii do tego układu, tudzież do układu waszyngtońskiego, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek.

Według oznajmienia c. i k. Ministerstwa spraw zewnętrznych doniosła Dania szwajcarskiej radzie związkowej o swem przystąpieniu do układu Unii paryskiej dla ochrony własności przemysłowej (Dz. u. p. Nr. 64 z roku 1913, pod I.), rewidowanego w Waszyngtonie w dniu 2. czerwca 1911.

Przystąpienie to, które rozciąga się również na wyspy owczarskie, a nie obejmuje natomiast Islandyi, Grenlandyi i duńskich Antyli, uzyskało moc obowiązującą z dniem 26. września 1914.

Nadto według oznajmienia c. i k. Ministerstwa spraw zewnętrznych doniosły Stany Zjednoczone Brazylii szwajcarskiej radzie związkowej o swem przystąpieniu do układu Unii paryskiej dla ochrony własności przemysłowej, rewidowanego w Waszyngtonie w dniu 2. czerwca 1911 i do układu madryckiego, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych, a rewidowanego w Waszyngtonie w dniu 2. czerwca 1911 (Dz. u. p. Nr. 64 z roku 1913, pod I. i II.).

Przystąpienie powyższe uzyskało moc obowiązującą z dniem 17. grudnia 1914.

Trnka włr.

357.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 29. grudnia 1914

o wykonywaniu nadzoru nad prowadzeniem przedsiębiorstwa.

Na zasadzie § 15. rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. września 1914, Dz. u. p. Nr. 247, o zaprowadzeniu nadzoru nad prowadzeniem przedsiębiorstwa, zarządza się:

§ 1.

Jako osobę nadzorującą należy ustanowić osobę nieposzlakowaną, godną zaufania i znającą się na prowadzeniu przedsiębiorstwa. Osoba nadzorująca nie może być funkcyonaryuszem, bliższym krewnym (§ 32. or. kon.) i konkurentem dłużnika.

Dłużnik i każdy z wierzycieli mogą w ciągu ośmiu dni po ustanowieniu osoby nadzorującej — a jeżeli ustanowienia dokonano przed dniem 1. stycznia 1915, do dnia 15. stycznia 1915 włącznie —, podając powody, przedłożyć w sądzie konkursowym wniosek na ustanowienie innej lub dalszej osoby nadzorującej. Ustanowienie nowej osoby nadzorującej należy podać publicznie do wiadomości.

§ 2.

Skoro okaże się, iż cel nadzoru nad przedsiębiorstwem, to jest uchronienie się przed konkursem, nie może być osiągnięty, ponieważ nie można spodziewać się, iż niewypłacalność dłużnika zostanie usunięta po ukończeniu wojny, wówczas należy uchylić nadzór nad przedsiębiorstwem (§ 10. rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. września 1914, Dz. u. p. Nr. 247).

Osoba nadzorująca winna, skoro tylko osiągnęła pogląd potrzebny nad stosunkami przedsiębiorstwa dłużnika, donieść o tem bezzwłocznie sądowi. Sąd może dla przygotowania swego rozstrzygnięcia przesłuchać osoby obznajomione i znawców, tudzież przeprowadzić dalsze dochodzenia.

§ 3.

Stosownie do artykułu II. rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. grudnia 1914, Dz. u. p. Nr. 337, wstępują w miejsce §§ 26. i 43., l. 2. i 4., starej ordynacyi konkursowej, powołanych w § 13. rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. września 1914, Dz. u. p. Nr. 247, §§ 44., tudzież 51., l. 2., i 52. nowej ordynacyi konkursowej. W miejsce § 1., ustęp 1., ustawy z dnia 9. stycznia 1869, Dz. u. p. Nr. 7, powołanego w § 12. rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. września 1914, Dz. u. p. Nr. 247, wszedł artykuł XIV., § 8., rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. grudnia 1914, Dz. u. p. Nr. 337.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1915.

Hochenburger włr.

358.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem handlu z dnia 29. grudnia 1914

o przedłużeniu terminów do przedsiębrania czynności wekslowo- i czekowo-prawnych i o czasowem przedłużeniu godzin dla wnoszenia protestów wekslowych w c. k. stołecznem i rezydencyjnem mieście Wiedniu.

Na zasadzie § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 227, i artykułu I. ustawy z dnia 9. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 60, zarządza się:

§ 1.

Przy wekslach i czekach, które są płatne w całości lub w części w miesiącach styczniu, lutym i marcu 1915, uważa się prezentowanie do zapłaty i podniesienie protestu jako dokonane w czasie należytym, jeżeli się je uskuteczni w ciągu dziesięciu dni powszednich po dniu zapadłości, nadto przy takich wekslach i czekach przedłuża się termin do zawiadomienia poprzednich indosantów na dziesięć dni powszednich.

§ 2.

W dzielnicach I. do IX. stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia wolno wnosić protesty wekslowe, które podnieść należy w miesiącach styczniu, lutym i marcu 1915, w dniu płatności w czasie od 2. do 7. godziny wieczorem, a w pozostałych dniach powszednich w czasie od 9. godziny przed południem do godziny 7. wieczorem.

Poza tym czasem wolno wnosić protesty wekslowe tylko za zgodą obowiązanego z weksla; zgodę jego należy uwidocznić w proteście.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1915.

Hochenburger włr.